

U J K O R

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

Megjelen minden hó 1-én, 10-én, 20-én.

Előfizetési ára:

Egész évre	12 korona (6 frt)
Fél évre	6 korona (3 frt)
Negyed évre	3 korona (1.50kr)

Szerkesztő és lap tulajdonos:

FLÓR GYŐZŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szeged, Polgár-utca 17. szám.

Hirdetések felvétele ugyanott.

Kéziratok nem adatnak vissza.

VIRIBUS UNITIS.*

Felhívás Magyarország összes pinczéreihez, egyesülésre.

Kartársak!

Hazánkban az igaz magyar vér által meg nem tagadható szép Magyarországon, ez évben nagyszerű mozgalom indult meg a pinczerek között.

Valóban ideje már, hogy iparunk munkásai fíradtságos s erőt megfeszítő foglalkozásukért valamely jótéteményben részesüljenek, mely őket, bár csekély mértékben is, kárpótolja azért a „munkával szigorított szobafogságért”, melyet nekik évről-évre szünet nélkül át kell szenvedniök egyrészt azért, hogy megszerezzeik mindennapi kenyerüket, másrészt, hogy a mindennapi kenyeret feltalálják azoknak, kik kevésbé szenvednek annyi szobafogságot, mint ők. Eltekintve eme egyetlen munkabeosztás és az ezzel egybekötött napenkénti, majdnem 14 órai, sőt gyakran 20 órai szakadatlan szolgálattal járó, testet öő s szellemet megzsibbasztó foglalkozás állandó és elháríthatatlan nehézségeitől: zúgolódás nélkül akarjuk ezután is viselni az élet eme terhét s panaszunkat a sors csapásai miatt nem akarjuk még most sem a legfelsőbb fórum elé vinni, mert — igaz — nem tudjuk, hogy panaszunk ott meg fog-e hallgattatni és sorsunkon fog-e könnyíttetni.

Azonban nem azért vagyunk férfiak, gondolkodó, tapasztaló lények, hogy magunkon ne lennünk képesek segíteni.

Annak a régi, magyar aranymondásnak, hogy »Bizzál istenben, de ne saját erődben, ki magában bízik könnyen csalatkozik«, a nélkül, hogy istentagadóká akarnánk lenni, avagy felcsapnánk a socialismus katonáivá, már nem adunk feltétlen hitet, s skeptisünkben hajlandók kezdünk lenni, ezt megfordítva alkalmazni az életre; vagyis így mondani: »Bizzál csak magadban stb.« Nem akarjuk eme megfordított formájában alkalmazandó aranymondást életdogmává avatni s azt állítani, hogy a tantétel megdönthetlen igazsága, de közel állunk ahhoz, hogy magunk is elhívjuk, hogy az aranymondás ellenkező formájának erősebb igazsága van.

És éppen e reformált magyar aranymondás erősebb, reálisabb s tapasztalati értékű igazsága birta arra

a gondolkodót, hogy sorsán maga, önérejből s önbizalmából változtasson, hogy helyzetét megkönnyítse, hogy a kenyérért folytatott harcot minél kisebb arányúra szállítsa le.

Egy ország lakossága kizárólag magára van utalva, mert hiszen kire támaszkodhatik bajában és szerencsétlenségében, ha magára nem?

A kormányok hatalmasai csak ott segítenek, a hol országos kérdésüvé vált a baj s a társadalom legtöbb esetben csak akkor kész zsebeit megnyitni a nyomorgók, a szerencsétlenek könyörgésére, a mikor legalább is elismerésre számíthat. Természetesen ez e legkisebb foka a köszönetnek; mert legnagyobbrazzt megkívánják a jötevők, hogy cselekedetüket a közvélemény megtapsolja, s hogy jöteleméért örök hálaora kötelezzék magukat a szerencsétlenek.

Önző jöteknység!

Adok — mondja a bourgeois, a kapitalis, az aristokratia — de csak úgy, ha megköszönöd! Persze: nem elég itt azt mondani, hogy »köszönöm«, hanem örökös hálaora kell kötelezkedni! az adományért hírlapi tömjénezést kíván s a jövőre nézve szolgál meghunyászkodást a jötevő. Persze: milyen nagylelkű az a jötevő! egy odadobott darab kenyérért nem *kötel* egyebet, mint szolgaságot, s e merészségért a közvélemény szószólója, a hírlap tömjénez neki!

Pinczér kartársak! Önézeteteket ébresztjük fel, a midőn arra hivatkozunk, s apellálunk a büszke férfiaságra, a mikor azt kérdjük tőletek: akartok-e a vazolt s tényleg uralkodó eme visszás s emberietlen, a civilizációba nem illő állapotoktól szabadulni? Utasítsátok undorral, felemelt fővel vissza az önző könyörület, a szolgáló jöteknység adományait s mondjátok önbizalommal, meggyőzően szeméikbe azoknak, kik csupán kényszerűségből, de nem jószívűből adnak, hogy nem szorultatok a góg és a felfuvalkodottság alamizsnájára! Mondjátok ki a selyem és bársony előtt, hogy ezental nem fogtok kérégetni s nem fogtok segélyért eszedni a humanismus alapostolainak s szolgáinak ajtói előtt.

* Szeretett hazánk uralkodója és felséges királyunknak jelszava: Viribus unitis. (Egyesült erővel.)

A fértias önértetek eme kitörő megnyilatkozása buzdította Magyarország pinczéiret arra, hogy helyzetükön maguk segítsenek, hogy szükség esetében szorultságukban egymást önmaguk segítsék.

Szegeden, a Magyaralföld eme legnagyobb városában megpezsdült egy új élet a pinczerek között. A pezsdülő új élet erős, hatalmas lüktetéssel tör ki sejtjeiből s az erjedés processust megszakítva, közvetlen a cselekvő élet küzdőterére jutott, hogy egy új társadalmi áramlathoz aktívba lépjen. Az aktió eredménye az »Ujkor« című pinczér lap.

Az »Ujkor« azon szerve az aktionak, mely terjedelmes programjával propagandát csinál a mozgalomnak, az országos pinczéregetés eszméjének.

Az »Ujkor« érthető lelkesedéssel terjeszti az eszmét és buzdítja a pinczéreket az eszme ápolására és a mozgalom felkarolására. Hogy mi indította a szegedi kartársakat ezen eszme megkeresésére: azt könnyű kitalálni annak, a ki tudja, hogy mi a szabadság, a ki tudja, hogy mi az emberiség, a ki tudja, hogy mi az egyenlőség, és a ki lelkében érzi, hogy mindezek hiányzanak a társadalmi életben.

Nem szabad az, a ki balsorsában kénytelen embertársainak leereszkedő, de minden körülmények között sértő szánakozását nyomora iránt provokálni.

Eme társadalmi állapoton változtatni hivatva van egy Országos pinczéregetés, melynek létesítése iránt az aktió vezetését az »Ujkor« vállalta magára azon szent meggyőződésben, hogy az neki sikerüljön fog s csak a pinczerek önmaguk iránti jóakaratu indulatától és támogatásától függ, hogy a kitűzött cél eléressék, hogy a terv megvalósuljon.

Fel tehát munkára fiatal kartársak!

Nem kívánunk tőletek egyebet, mint önmagotok iránt jó akaratot s az ügyhöz méltó önzetlen kitartó buzgalmat.

Irattozzatok be s kötelezzétek magatokat arra, hogy a mennyiben a tervezett Országos pinczéregetés

megalakul, annak tagjai fogtok lenni, hogy mint olyanok, ti egyenként magatokért s az összességért s az összeség egyért munkálkodni fog s azon lesztek, hogy a pinczerek önmagukra támaszkodva minden körülmények között balsorsban és elhagyatottságban, szükségben és betegségben önmagukat segíthetik és nem szorulnak sem a hirhedt alhuzmanizmusra, sem az önző jótékonyásra.

Beiratkozhatni úgy az általunk kibocsájtott, mint az »Ujkor« által kiadott taggyűjtő ivenek, a melylyel természetesen még egyelőre, a megalakulásig fizetési kötelezettség nincs egybekötve; azonban felkérünk titeket már most is, hogy az Országos pinczéregetés létesítését fűradó, mozgalmat vezető és propagáló egyedüli szertel, az »Ujkor« anyagilag is támogatassátok. (Előfizetési ára 1/4 évre 1 frt 50 kr., Szegeden, Polgár-utca 17. sz.); hiszen természetesen és érthető, hogy valamely kitűzött cél eléréséhez, valamely eszme megvalósításához anyagi erők kelljenek, mert pénz nélkül ma, csupán a pusztá lelkesedésből nem lehet semmit megteremteni.

Vagy nem fogtok-e büszkeséggel, az emberiség büszke önértetével eme aktióra, a mai pillanatra gondolni akkor, a midőn függetlenül azoktól, a kik titeket csak akkor ismernek, a mikor nekik szolgáltok s a kik veletek sohasem törődnek, a jövőben, betegségekben, rokkantságokban, balsorsotokban, a hangyaszorgalommal összegyűjtött vagyomból önmagotok fogjátok magatokat segíteni s nem lesztek kényszerítve azok ajtóhoz járulni alamizsnáért, a kik a szabadságot, a testvériséget, az egyenlőséget csupán a papirosan ismerik, kik emnélfogva reátok, mint a munka páriára s mint olyanokra tekintenek, kiket a sors szolgáltnak szemelt ki?

Fel tehát pinczerek! Sokan vagyunk és elegen ahhoz, hogy az országos pinczéregetés eszméje megvalósuljon; mutassátok meg, hogy tudtok ti is lelkésülni jóérrt, hiszen itt csakis magatokról van szó! Nem kívánunk mi semmi egyebet, mint önmagotok iránt, magatokból emberi érzést.

AZ „UJKOR“ TÁRCZÁJA.

Égi dal.

Ki fenn az égbe vagy, ki fenn az égbén élsz,

Ki lengsz szárnyakon egédből földre térsz,

Égi dalt zengeni felhangod lantomon,

Jőji tulvilági lény, jőji égi angyalom.

Jőji, szállj a földre le, a költő lelke már

Elfaradt, gondja közt réd epedve vár,

A képzét csüggeteg, miként az ősi fény,

Mely bus rezzege száll a sárga táj fölén . . .

De ah, mi eseng, mi hang? talán az égbe fenn?

Vagy a sejtés szava a titkos mélyeken . . . ?

Érzetözönt fakaszt és lobbant szent tüzet . . .

Fel a magasba tör a vágó s a képzélet . . .

Fel a magasba vágy minden kis gondolat,

Oda, hol minden él s hol mindenki szabad.

Hol a szent igazság, mint nap ragyog égen,

Hol glóriában áll a tiszta s szép éreny.

Hol boldogság lakik, hol nincs boldogtalan

És nincsen sors vizsály és örök béke van,

A hol a mélyeken bűnök nem rejtenek,

A hol a létezők mind egyben érzének.

Az Országos Pinczér Egyesület híveinek! Az országos pinczér egyesület üszinte hívei, kiknek minden törekvésük azon van, hogy a jó ügy minél előbb valósljon és hogy ezen törekveseknek minél több sikere legyen, iparkodjanak oda hatni, hogy asztaltársaságok létesüljenek, a melyekkel még azt is elérhetik, hogy a nem közébük valókat szépen figyelmen kívül hagyhatják. Asztaltársasági rendszabályokat zivenek küld Hegyháti Sándor a Sz. P. A. T. titkára.

Nincs itt kiválóbb s szebb, nincs itt kis és nagyobb,

Nincs rang különböz, egyforma ill a jog.

S mi masra késztené e népek lelkét . . .

Egy élet, egy világ, az Isten és a hit!

Hit! szent láng, égi fény, Isten örök dicső,

Kit mindig és folyton lát a fenn létező.

Kire ez égi fény mindörökké ragyog . . .

Oh! miért én is ott e létben nem vagyok . . .

De föld az én hazám, a földé létem.

Mi onnan rám szakadt, az csak szív érzetem,

S az égbe néha fel-felszálló képzetek,

Szemlélni égnek Istenek s bennetek.

S míg lelkeim köztetek, — felejtve földi gond,

Nem látom az embert, ki társa ellenem.

S kik egymást nem ertve okoznak bajt, vesztélyt,

Átkozván önmaguk s az eget mind ezért.

De nem, el félre mind' baj, vész és gyötrelm,

Mért látszam újra gondjaim ellenem,

Mért a folytonos lét gondolharz és hangzavar,

Ha nincsen béke s csönd, nem szólhat égi dal.

Flóráji Gy.

Ezt az egyszerű és világos eszmételt meg nem érteni: annyi, mint önmagukat kitenni a sors szeszélyeinek s az álhumánizmus komédiáinak.

Az Országos Pinczérügylet mozgalom-programmjának részleteit az „Ujkor” 1-ső száma ismerteti elég bőven.

Győrött, 1898. márczius 10.

Hazaftas üdvözlettel a mozgalmi bizottság:

Balassa Árpád	Kasler Géza	Peck Lőrincz
Broser János	Litviger Ferencz	Posch Nándor
Brunner Ignác	Lubács Gábor	Parsicz Lajos
Dreiszker József	Major Balázs	Pernitz Gyula
Dreiszker Miklós	Meixner Mihály	Prüger Gyula
Faludi Antal	Mejzer Antal	Schlögl Ferencz
Gombás Pál	Nemeth Ferencz	Schreiner Károly
Gombás István	Pápay Zoltán	Somhegyi Desző
Herszeg Ferencz		Weiss Lajos.

MOZGALMAK.

Győri tudósítónktól.

A mozgalmi bizottság elhatározta, miszerint az országos pinczér ügylet eszméjének gyorsabb s hathatósabb propagálása végett röpiratot bocsájt ki, mely »Viribus unitis« cím alatt 3000 példányban kinyomtatott, s immár a szélrózsa minden irányában, az egész országban szétküldtetett. Az „Ujkor” szerkesztőségébe szinte 25 példány lett küldve a szegedi kartársak közötti kiosztás végett. Továbbá pedig: a m. bizottság összeállított egy külön terjedelmes taggyűjtyó ívet, melyet Győrött körözve 72 tag irt alá. Az iv taggyűjtés céljából jelenleg Komáromban van, a melyet is aztán még a következő helyeken fogunk köröztetni. Pápa, Székesfehérvár, Veszprém, Csorna, Mosony és Magyaróvárott. Remélhetöleg az iv ezen körútjából be fog hozni 5—6 száz tagot.

Csak szaporodjunk kartársak, minél előbb, annál hamarabb leszünk a jónak részese és élvezzük a drága szent szabadságot.

Mozgalmi bizottság Segesvárt.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Örömmel vettem megtisztelő felhívását s készségesen teljesítek a pinczérügy érdekében szolgálásokat, — igaz hogy halatlan, de a mindnyájunkat érdeköl jó és üdvös eszméket cselekedni szent kötelességünk. (Oh ti nagy lelkek!) Szomorú dolog, hogy ha Pinczéri karban a tulnyomó rész közömbös értelmetlen elem, ki a bármiféle és üdvös eszme is legyen, az első pillanatban, ha fel is karölja, de a másikon már észlelhető az a nem bánom, az a nem törődöm-ség. Nem csoda tehát, ha még azok a legbuzgóbb kartársak is félreállanak, nem látva más faradozásait, mint a irt halálanságot.

Mi eszekly számban vagyunk itten kartársak, de azon üdvös eszméit magunkévá tettük és annak hírdetni ismertetés és terjesztését kötelességünknek vállaltuk itten, ezekben a nagyon is hanyatlott és romlott Erdélyrészi városokban.

Mind Ezek után pedig fogadják a szerkesztő ur és a nemes eszme ügyét buzgólkodó szegedi és győri mozgalmi bizottságok, úgy a Mozzalmak minden tisztelt vezetői kartársi és hazafias üdvözlötünkj

Segesvár, 1898. márczius hó 16-án.

A segesvári mozgalmi bizottság:

Elnök Ruisz Ferencz főp.

Unger István főp., Brunner József éth. Schöuberger Samu éth.

Üdvözöljük ezen kis számú társ-bizottságot, de kiknek csakis a számuk kicsiny, míg ök maguk nagyok, és ügybuzgó szeretetük már is eredményteljes . . .

Mozgalmi bizottság Esztergomban.

Esztergomból ezen táviratot kaptuk.

A mozgalmi bizottság megalakult, tudósítás érkezik.

Bayer Jenő.

Szent buzgalmak! Alkossatok és teremtettek . . .

Mozgalmi bizottság Eperjesen.

A tudósítás még nincs kezeink közt, de mire lapunknak ezen száma megjelen, biztosan itt van.

Üdvözlét Böczögő József urnak, a felvidéki »apostolnak«!

Mozgalmi hírek.

Budapest mezdul. Csak azt a pillanatot vártuk, hogy hazánk szíve megdobbanjon, hogy országunk fővárosának t. pinczérkarátöl halljuk azon szavakat: az eszmét magunkévá tesszük és az ügyet pártöljük. Megjött tehát az a nagy pillanat. Budapest megzmozdult és a szent szó terjed: Egyestöljük!

A budapesti mozgalom élen a következő t. kartársak állanak:

Csakovits István szfp.	Vadászk.	Mitrovitsz Adolf fp.	Branu éth.
Csakovits József szfp.	Adria	Schwarz Lajos szfp.	Royal sz.
Szommer Ferencz szfp.	Hungária	Bauer Károly fp.	-
Adám Jenő szfp.	-	Török István fp.	-
Ador Kálmán szfp.	-	Gölg Károly fp.	-
Böhm Lőrincz szfp.	-	Griminger József szfp.	Bristol sz.

Várady Antal Bristol sz.

Üdv ezen nemes lelkeknek s az eszme diadalra jutásán fáradozásaikért hála és dicséret.

Szombathely. A mozgalom folyik s mint Weber Károly t. munkatársunk értesít bennünk, a mozgalmi bizottság is meg lesz alakítva már a legközebbi napokban.

Karácseben Kokas Gyula ur, a Müller kávéház főpinczérjének ügybuzgó fáradozása folytán a mozgalom megindult és a napokban már bizottság is lesz.

»Szabadságról« hírt vettünk. A jövő héten gyűlés, értekezlet.

Föl nagy városok és kis városok s mind, a hol csak van Kartárs. A saját javunkért, érdekeinkért, ügyünkért kellünk fel, tegyünk és mozogjunk. Az idő nem vár, az idő szalad, a telböl kijöttünk és három hónap múlva már a nyarat is elérjük, ezen időre pedig már fel kell raknunk falait az »Országos Pinczér Egyesület« házának. Fel tehát mindannyian!

Nem mindegy.

Az újabb idök egy meglepetést a másik után hoznak. Legújabb a szakmánk terén a pályázati hirdetés a főpinczérekre. Valóságos ofert tárgyalás. Nekem kell egy főpinczér, ezek a feltételek. Ezt publikálom. Most azután jönnek a zárt ajánlatok, a melyben egyik a másikat tul licitálja. Kik a meggyei utra a kavics szállításért pályáznak, nem visznek annyi huncutságot véghez, mint a főpinczér pályázók. Több óvadékot, semmi igény, kártya kölcsönzó bank, karlsbadi sütemény, ebbe mind bele mennek, hát nem vállalkozó szellem olyik főpinczér? Micsoda, Önök közül mer valaki panaszkodni? A lámpa vasra az izgatöl! hiszen a többi vállalkozó szellem maga szabja a feltételeket. Hogy mer akkor egy nyomorék panaszkodni? Ne nevetessétek ki magokat, a főpinczér amugy is csak olyan dísz állás, annak ebböl is meg kell élni. Ha nincs penze, ne menjen főpinczérnek.

Melyik nagyobb gazság a kettő közül: ha a főnök szab rossz feltételeket, vagy ha az alkalmazott — hogy az üzletet megkapja — még rosszabbat csinál?

Ez a kettő nem ám egyik fekete, a másik kormos. Mert kötni való boldog lenne az a gazda, ki a főpinczér által előírt kóróság feltételeket el nem fogadná. Hanem az a kedves ember, ki így elrontja a feltételeket és a gazdát, az megérdemelné, mint a masebeli mostoha anya, hogy a hegyről lehömpölyögne. Különböben nem érdemes eről sok szót vesztegetni, ugy sem használn.

Felvideki hangok.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Mikor az Ön által szerkesztett »U j k o r« című lap első számát megkaptam, örömet és meglepetés váltakoztak szívemben. Örömet éreztem a felett, hogy ime itt van egy újság, egy organum, mely a mi érdekeinket képviseli, a mi érdekeinket fogja előmozdítani, és meg is lepődtem, mert az az eszme, melynek szolgálatába az »Ujkor« szegődött, az a mozgalom, melyet előmozdítani akar, az én eszméimmal, az én elveimmel mindenben megegyező.

Azért hát természetesen fog látszani, ha én is felkeresem t. szerkesztő urat, soraimmal. Nem érzek magamban elég hivatást arra, hogy tollal a kezemben szálljak síkra és igazainkat, jogos követeléseinket fennen hirdessem, hogy bebizonyítani igyekezzem, miszerint az, a mit mi akarunk, az a mit mi óhajunk, jogos és hogy mindaz, a mit a megindult mozgalom zászlajára írt szent cseleket, az bennünket teljesen megillet a társadalmi jogegyenlőség elvével fogva is.

De végtelenül örömet az oly szép reményekre kecsgető mozgalom megindult felett arra ösztönöz, hogy gyenge szavamát én is felemeljem és legfőbb óhajom, vajha szerény szavaim termékeny talajra hullának aldásthozó magként, a melyből a kívánt gyümölcs, az »egyesülés« létesüljön.

Egyesüljünk! E szót látjuk felírva a csak az ímet kibontott zászlóra. E szó az, mely hivatva van felróni a pinczéri kart elemeydi lethargiájából, ez a szó az, mely kell, hogy kinyissa eddig behunytt szemünket, mely kell, hogy megmutassa azt a boldog időt, midőn a pinczér nem lesz eltemetve ama sok szenvedés, sok gond s nyomorba, a melyben most sanylik, és a mely idő, kell, hogy megvalósítsa mindama jogos kívánságainkat, a melyeknek tudatára most még csak ébredezni kezdünk. Sok reform vár meg megvalósulásra, de eme sok reform megvalósulásához vezetó utat csak ugy tehetjük meg minél rövidebb idő alatt akadálytalanul és a legbiztosabban, ha vállvetve, közös erővel teszszük meg, ha egymást bátorítva buzdítjuk, ha megfogadjuk a vezérek által hangoztatott jelszót, ha: »egyesülünk.«

Egyesülj; ez hát az első feladat nézetem szerint is, hogy aztán a többi cél elérhessük. Ne tévovázson hát egy tagja se az eddig még szervezetlen pinczéri karnak, hanem siesen, iratkozzék be haladéktalanul a létesítendő egyesület jövő tagjainak sorába, mert csak így van reményünk, hogy egykor szebb napokat is látunk.

Kell-e bővebben fejtegetnem, minő helyzet nyomása alatt vagyunk mindnyájan, pinczerek? kell-e részletesebben leírnom azt a sok, azt a nagy igaztalanságot, melynek rabjai vagyunk, azt a sok, megszámlálhatatlan bajt, mely orvoslásra vár? Hiszen bajtársakhoz szótok, kik mind átérzik azt, a mit én érzek e pillanatban.

S akkor felesleges minden szó. Én figyelmemet csak arra akarom fordítani, miket t. Szerkesztő úr b. lapjában megpendített az »Országos Pinczér-Egyesület« czéljairól. Mert ez az egyesület lesz hivatva legelsőször bejajkint gyökeresen megorvosolni. Ilyen orvoslásra váró egyik baj az »elhelyezés«. Azt a sok igaztalanságot, protektiót és megvesztegetést, mit az elhelyező urak maguknak megengednek, csak ugy lehet megszüntetni, ha létesül az »Orsz. Pinczér-Egyesület«, mely megvalósítja az ígygen elhelyezést.

Az »Önszegélyezés«, melyhez a pinczér azon esetben, ha állása nincs, bizalommal nyulhat, az »Önképzés«, melyre a pinczérnek nagy szüksége van tetet és lelket ö, óriási elfoglaltsága, munkája miatt, a »betegségelgyezés« mind oly eszmék, oly reformok, melyek eléggé nem méltányolhatók, de a melyeket nem is kell nagyon ajánlani. Elég csabító maga az eszme a maga praktikuságában, mintsem arra még szót is kelljen szaporítani.

De hogy a t. Szerkesztő ur ne gondolja, hogy én csak üres szavakkal adok jelt magamról. Távolról sem; az általam is melegen pártolt mozgalmat kartársaim figyelmebe siettem ajánlani a magam hatáskörében. S mint a legközelebb beküldendő gyűjtőívöl is kiténik, már eddig is többeket megnyertem az eszmének és a lap előfizetőinek.

Csak néhány napja mult, hogy országszerte ünnepték a szabadság hajnalhasadásának felszázados ünnepét, 50 éves évfordulóját annak a nagy, nemzetünk életében örökké felejthetetlen napnak, melyen győzedelmeskedett a »Szabadság, egyenlőség és testvériség« az elavult nézeteken! De csak a pinczéri kar legyen az, a mely ne mondhasa magáról, hogy szabad, egyenlő hazánk többi polgáraival?

Azért hát rajta! fel! Ne késlekedjünk és egyesüljünk!

Bücszög József,

Nagy szálló főpinczére Eperjesen.

A nagy közönség.

A társadalom és a pinczéréség.

A hely szűke miatt a jövő számba folytatjuk.

Az »Orsz. Pinczér Egyesület« eszméjére beérkezett LEVELEK.

Czimeze a Mozgalmi bizottságnak Szegeden.

London, márczius hó 12. 1898.

Nagyon tisztelt Uram!

Tisztelt barátom Dreiszker Miklós által lettem tudatva, hogy odahaza a magyarországi Pinczéréség körében Önök által egy szép eszme kivételre, melynek czéja egy »Országos Pinczér Egylet« létesítésére irányul — üdvös és nagyobb szabásu mozgalom indult meg, a mely remélem és kívánom is tiszta szívből, hogy mielőbb és sikerrel végződjék.

Oh Istenem, miért is vagyok így távol az én kedves hazámól s miért is nem vagyok most ott, hogy nyújthatnék én is e nagy és szent munkásságnál önöknek segédkezet.

De t. Uram! vannak itt Nagy-Britanniában szintén magyar Pinczerek, a kiket én fogok buzdítani, hogy tölük telhetőleg s velem együtt ezen ügyben, — hogy az üdvös eszme mielőbb létesülhessen — segédkezzenek.

Midőn tehát ezen segédkezést tiszta lélekkel felajánlom, fogadják ezer örömmel az erre vonatkozó becses válaszukat elvárva, kívánom, hogy ezen nemes munkásság és fáradozásaitak teljes siker koronazza. Melylyel is vagyok a távolban őszinte tisztelet és hontíui üdvözléssel.

Honti s kartársuk

Freuweis, Ede.

Ujvidék, III. 3. 1898.

Tisztelt szerkesztő ur!

Valódi pinczér gondolat, valódi pinczér érzelme, a mely becses lapjának minden sorából árad az olvasóra, s az eszmék . . . Szabadság, létjövő s még más minden, a mi csak a pinczéri karna nére üdvös és hasznos lehet. Ilyen lap kell nekünk, ilyen lapra van szükség a magyar pinczér karnak, a kinek elve tiszta és szabad és a ki javát akarja egyik mint másik kartársunknak. De remélem is, hogy b. lapját (mar csak a nagy eszmetervnél fogva) minden művelt és értelmes pinczér kartárs pártfogásban fogja részesíteni. Eddig ugy sem létezett pinczér lap, a mely ezt megérdemelte volna. Mert ismerem p. szalpokat, a melyek a sok semmin kívül a pinczérségnek — mit szeretnek emni a pesti színésznők, a japáni meg a svéd nagyfejek s a többi nálunknál magasab (azt írják, hogy mink Pinczérék, mit szeretnek emni) — szoktak ilyesmikkel kedvezni. Sőt ezekből egész litániát tartanak. Szerintem az ilyenből elég volna egy kiadás is egész évben, minek még többre is költeni. De az ön b. lapja ezektől egész külön válik s mint ilyet nem csak én veszek pártfogásba, hanem minden magyar kartárs. Üdvözlöm tehát a Pinczérék valódi lapját az »Ujkor«-t és az eszmét, az »Országos Pinczér Egyesületet.«

Hazafias tisztelettel

Demneri József

Magyar királyi szálló főpinczére.

Az „Ujkor” tek. szerkesztőségének Szegeden.

Az „Ujkor” első számát megkapván, szívőből megörültem, hogy egy olyan Pinczér lap jött napvilágra, a mely a Pinczérségnek jelen nyomorult helyzetét föl emelni, azoknak létjövőjét megalapítani tűzte ki célul.

Az „Ujkor” cikkeiben kifejtett eszmét s programot magamévá teszem és annak ügybuzgó s felkarolói közé magamat sorolva, a lapot ugy anyagilag, mint szellemileg támogatni szent kötelességemnek vállalom és kívánom, hogy kartársaim is ekként gondolkozzanak, mindezek után maradtam

Párkány-Nána, 5. III. 1898.

Kiváló tisztelettel

Hafner Antal.

fűzőtő pinczér a vasuti étteremben.

Az „Ujkor” tek. szerkesztőségének Szegeden.

Valóban dicséretre méltók a szegedi kartársak. Ha valami nemes eszme napfényre kerül, az nem eredhet más honnan, mint Szegedről, mert ott vannak a pinczértek igaz apostolai.

Ha valamennyien oly nemes hűv s buzgalommal vennénk fel azon nagy eszmét, ugy mentől hamarabb sikert arathatnánk. Csakhogy sajnos, nem ugy van ez minálunk, felénk, mert t. Főpinczéreink, a kiknek is legjobban kellene ezen ügyet felkarolniok, egész közönnyel, mit sem akarnak felőle tudni. Mi azért azonban nem állunk el ezen nemes eszmétől, a melyet az „Ujkor” első számában voltak zivések a szegedi mozgalmi bizottság, t. kartársaink közölni.

Ebből kifolyólag tehát mi, Párkány-Nána és Esztergom város éthorói az »Ujkor« által felkarolt és kimagasló ügycélunk elérésére kifizető zászló alá barsek mint szerény harcosok sorakozunk és ezen törekvésünket ugy anyagi, mint szellemi tekintetben is pártolni a legnagyobb kötelességünknek fogjuk tartani.

Magam részéről pedig a siker koronázásának elérésére mentül több tag toborzása körül semmi fáradságot nem ismerv járom el és ragaszkodom híven az elég világosan ismertett programhoz s az 1/1 évert járó egy idej pénzösszeg beküldése mellett lépek azonban az »Ujkor“ t. előfizetői sorába.

Párkány-Nána III. 5. 1898.

Hazafias üdvözléssel

Bayer Jenő,

éthoró a vasuti vendéglőben.

Budapest, III. 9. 1898.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Becsés lapjának beküldésével igen öröndetes megélepetben részesített, annyival is inkább, miután a hang, mely b. lapjából kierezhető, egy bizonyos tapasztalatból eredő s azon meggyőződést keltő, hogy a hatásterületig a mi pinczér köröknek figyelmét is fel fogja keltetni.

De igen tisztelt Szerkesztő ur, nagy fába vágta fejszét. A saját tapasztalatomból tudom, hogy önnek elv és ezéjja óriási munkát igényel. De se baj, önnel meglátszik az igaz akarat, a jó indulat, az onzetlen fáradság, az ilyenek pedig eredménnyel szoktak végződni. Oh, bár bensőmet tudnám én is ugy kitárni a pinczérék előtt, mint rág rajtam sok sikertelen fáradságom, a miket éjttem, hogy ezen alvó társaság figyelmét egy nemesebb czélokra ébreszsem fel. Azok, a kik sokat tehetnek, a főpinczérék, nem tudom mi okból (tisztelte a néhány kivételnek) még csak nem is mozdulnak a roppant kényelemből, melyben érik magukat lenni. Es oh emberi bünök legnagyobbika, kartársakkal (emberi szeretet) mit se törődnek. A második osztályt, a segéd urakat meg pláne nem tudom megértetni. Ezek meg magukat még jobban vágják mocsáros helyzetüknek mely iszapjába, s onnan, abból, sem hívó, sem esdeklő szavakra ki nem mozdulnak.

Es ön, tisztelt szerkesztő ur, ezen alvó fészekbe mer nyulni és ébreszteni akar? . . . Becsülöm a nemes, de fáradsó és merész vállalkozását és bensőmből kívánom, hogy igazán szép szavai valósuljanak meg mielőbb. Igen, valósuljanak meg és azok a czélok, melyeket elérni mielőbb törekszik, jussanak diadalra. . . . Országos Pinczér-Egyesület. . . . Mindenható! mekkora eszme, és ha még erre se ébred a pinczérség!? én nem merem magam kifejezni. . . .

De soraim végére jutva s azoknak befejeztevel a legőszintébb szerencsekívánataim mellett kívánom még, hogy a hatalmas Eg adjon Önnek oly herculeusi erőt, a melylyel a »Pinczérséget« (tisztelte a kivételeknek) a mely közönnyből kihozhasa és egy szebb jövőnek megalkotására buzdithassa azokat.

Legyen tehát köztünk világosság, egymás iránti becsülés és testvéri szeretet!

Hazafias üdvözléssel

Mitrovátz Adolf

főpinczér

Braun étterem.

Budapest, 1898. febr. 14.

Az „Ujkor tek. Szerkesztőségének

Szegeden.

Nem bírok költői szellemmel, hogy így azon hatáshoz méltóan fejezhessem ki magamat, melyet az „Ujkor” keltett bennem. De hódolok előtte, mert fennen látom azon magaszatos eszme s czelokat, melyek hivatva vannak a Pinczér szakmának mind jobban s fokról-fokra súlyosodó megakadályozni s azt kiemelni. . . .

Kedves elv- és szakírók! Kikben egy kis parányi érzés van a saját érdekek, mint a Magyar Országos Pinczér-Egylet létesítésén működni, sorakozzatok a szabadság zászlaja alá és összpontosítva érzelmeink és gondolatainkat, nyujtsunk azon társainknak felvilágosítást, kik még homályban vannak s nem tudják országos mozgalmainknak mire magyarázását.

Ne csüggedjünk, míg célunk elérve nincs, és hogy ezt elérhessük, szükséges, hogy az »Ujkor«, mely oly buzgó és igaz szívvel vallotta magára a »Pinczéri kar« érdekeit; ki mint becsületünk megvédője azon és arra törekszik, hogy mindama mulasztásokat, a melyek miatt mi a társadalomból mint egy renegát vagyunk számkivette — helyreptolja.

Szükséges tehát, kibén egy kis becsületérzés van, e dicső lapot, az „Ujkor” felkarolni s arra törekedni, hogy az minél nagyobb számban terjedjen el országunkban és Pinczér körökben. Így, és ha Rózsakarattal s gyorsan, időt nem vesztegetve teszünk, el fogjuk érni célunkat, azon cél, mely a magyarországi Pinczéri karnak egy új korszakot nyit és szerez számára jövőt és becsületet.

Engedje meg a Mindenható, mely oly erővel és tette kész erővel lépett fel, hogy ezen Ujkor dicső eszméjének megvalósítását és céljainak létrejvetelét mielőbb elérje és arathassa báberárr!

Mindezek után még jelzem, hogy a mai postával ötven indították utunk előfizetéseiket, a mire is, ugyszintén szent ügyünknek minden módjoni előmozdítására mindig törekedve, vagyok

Kiváló tisztelettel

Csukovits István
szobafőpinczér
Vadászkürt szálló.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az előfizetéseket kérjük beküldeni!

Felhívás előfizetésre!

Az »Ujkor« szerkesztősége fáradságos nem kimélve s költséget áldozva állította ki eddig nem kis terjedelemben s tartalomteljesen és a megszabott időben pontosan megjelentetve a lapot, a mely lap kizárólagosan és csupán csak a pinczér szakmába vágó s oly ügyekkel foglalkozik, melyek a magyarországi Pinczérség létjövő és összes érdekezejainak megvalósítását foglalják magukban.

Midőn tehát az »Ujkor« ezen kijelentését nemcsak pusztá szónak, hanem azt a legszentebb kötelesség teljesítésének is tekintni, felkérjük az összes Pinczérséget, a t. főpinczér urakat, hogy ezen törekvésünkben támogatva, lapunkra mielőbb előfizetni sziveskedjenek. — Mindezek után még b. figyelmökbe ajánljuk mindazoknak, — kik eddig még lapunkra elő nem fizettek — a lap megrendelését, miután már ezután csakis azoknak küldünk lapot, kik előfizetéseiket a jövő szám megjelöléséig beküldik.

Felkérjük tehát a t. Pinczéri kart, hogy egy oly szaklapot, melynek célja nem homályos és rejtett zugolyba vezet, s mely csupán csak a közjó megküzdésére lett alakítva — ne sajnálja azt a csekély aldozat hozatalt és részesítse azt szives pártolásban.

Az Ujkor előfizetési ára:

Egész évre	12 korona
Félévre	6 »
Negyedévre	3 »

Az előfizetési díjakat postautalványon és kérjük mielőbb beküldeni ezen czímre:

AZ „UJKOR”
szerkesztősége és kiadóhivatala
Szeged, Polgár-utca 17.

A szombathelyi nyugdíjtársaság kimutatása.

Magy. orsz. közp. takarékpénztárban	frt 2508'71
Báli jövedelem	» 66—
Sabaria persely	» 23'20
Szombath. tak. volt	» 168'10
0/0	» 123'35
	frt 2889'36
Kiadás	» 30.—
	frt 2889'06

Kávéház megnyitása. Előbb Fiume, most Abbázia. Ádám Odön ur, a tulajdonos, a midőn a régi Fiumét igénytelen kopott ruhájából kivetkőztette, arra nemcsak új és szebb ruhát adott, hanem még új nevet is. A régi Fiume új neve tehát „Abbázia” kávéház. Szinte csodálkozik az ember, ha bent van a kávéházban. Alig tíz napja még minden a régi és tessék, mintha csak valakivel tréfát akarna ujni a kávé ur, egy kizicizomázta, csinósította. Most úgy néz ki ez a kávéház, mint egy paradicsom, azaz hogy nem mint paradicsom, mert azt valamikor jó régen mint egy kertet ismerték, hanem inkább mint egy kis menyország, már teszem azzal a különbséggel, hogy ide urak jarnak, mi a mennyben szép angyalok vannak. De szépség és fényre nem sok dekurgamun suly különbség van köztük. Ez is mind Ádám ur munkája. Az ál, mert ő — mint maga is mondja — mindig nagyon kis parányit ad, meg Abbáziaja nem lett készen. Mára van a megnyitás és mint előre is látható, az Abbáziaja kicsiny lesz, a publikum meg nagy. De fognak majd gyanusan mosolyogni a régi törzsvendégek és magukban ilyesimt mondani: Ugy-e a Fiume nem kellett, most jöttök az új Abbáziaja.

Ölcső hal. Romániában a hal ára rendkívül leszállott. Bukarestben a ponty és csuka kilójt 8—10 krért adják. Dobruzsában pedig a ponty métermázsáját 120—150 krajczárért adják.

A plüre esett főpinczér urak. Azt mondják valóságos igaz. De hogy ez a dolog tulajdonképpen mint is esett meg, erről biztos információ csak Magliár kávéház tulajdonosától lehetne beszerezni, a ki egyszerre két helyen is tett megrendelést, csak egy főpinczérre. A két főpinczér két szegedi ügyöntől utazott el egy időben, egy vonaton. No, most az lessz a szerenés, a ki előbb oda tud érni. De bizony csak egyszerre érkeztek azok meg. Magliár ur a zombori kávé hámarjába nem is tudta mily elhatározásra szánni el magát s míg végre hosszas fejtörés után abban állapodott meg, hogy egyiket sem acceptálja. Hat a dolgonak és éppen nem volt helytelen megoldása, hanem én részemről mégis csak helyesbnek tartom azt, hogy majd az »Országos Pinczér Egyesület« létre jöttek már ilyen esetek nem fordulhatnak elő. És erre nézve pedig nagyon humánus eslekedet lett volna a két főpinczér irtól, ha Zomborban jártokban mindjárt a mozgalmi bizottság megalakítását is elvégezték volna. Ezen esetben legalább a nagy sikertelenség helyett egy nagy erkölcsi kerrel tértek volna vissza Szegedre.

Tessék megjelenni!!! Március 10 21-én éj pont 12 órakor az Európa szálló éttermében *Közgyűlés:*

Csakis az egyleti tagok részére!!!

Elöl is, hátul is három felkiáltó jel. Alighanem lesz valami . . . ?

A szegedi pinczéség köréből. A Sz. P. A. T.-nak alelnöke leköszönt és az alelnöki tisztségére egyhangulag Horváth István urat, a Tisza-Zyalló étterem főpinczérét, ki mint a pinczér ügyeknek is egyik legbuzgóbb barátja, ajánlották. Alig tudta őt megnyerni az asztaltársaság. Ő nem arra való, ő neki még semmi érdeme sincs és mint szerény ember elkezdt mindenfeléjük szabadkozni s ajánlott maga helyett mindjárt vagy hármat is. Meg is jegyezte ezt Blau ur azonnal: No tessék, mi alig találunk egy alelnöknek való, ő már hármat is tud ajánlani. Hegyháti ur a titkar színté elohozakodott: méltóságának csak elfogadni Horváth ur. Őn dumantúli, az asztaltársaságunk pedig nagy szüksége van egy ilyen vidéki egyénre. És a megjelölt duntántúli Horváth ur csakugyan beenyugodott alelnök sorsába, a válthatatlamba. Vég még két új tag felvétel is, kikkel — Bandl János kavés és Deutsch J. urakkal megint nagy hatatos támogatást nyert a jó ügy. Csak többedjünk és nőjünk számban, mint eröben.

BAJOS DOLGOK.

Bauer Mihály ügynök ügye.

Mi azt hittük, hogy már ezen ügyet be is fejezték és tessék: nem. Nem bizony. Most még Bauer urnak tetszik felülkerelkedni és még olyasmire akar vetemedni, hogy a mult számunkban róla szóló közlemény íróját Pápay Zoltán urat rágalmozás (miért?) miatt szándékozik kérdőre vonatni.

Tisztelt Bauer ur!

Jól meggondolja a dolgot: Önnek csak egy néhány pártolója van és nem tudhatni, hogy ezen egy néhány pártoló is nem-e a szent ügyeknek áll legközelebb szolgálatába, azon szent ügyeknek, a melynek üdvös és hasznos voltáról a magas műveltség elismerése szól. Így tehát ön csak maga bajoskodik ügyével, míg Pápay Zoltánt az egész Pinczéri kar fogja pártfogásba és teszi magévá az ő ügyét. Igen Bauer ur! Tudósítónk ez ügyre vonatkozó a következőket küldte be hozzánk.

Az Ujkor számában megjelent Bauer M. egyleti ügynökre vonatkozó közlemény a Bauer-pártiak között érthető konsternációt idézett elő, úgy hallom, hogy Bauer ügynök a közlemény íróját rágalmozásért meg fogja támadni és kérdőre vonatni.

Hogy pedig fennebbi szavaink egy kis valóságnak és kiegészítést is adjunk, itt hozzuk a délnyugoti duntántúli nemes ügyek vezérének üdvözlő sorait, melyet az alkalommal Győrbe intézett:

Tek. Dreiszker Miklós urnak Győr.

Tisztelt Kartárs!

Olvasom, hogy az ügynökön tul akarnak adni, nem műszalhatom el azon momentumot, hogy ez alkalomkor az önök elhatározását ne üdvözöljem.

Az ügynököket elesapni, ez kell nekünk és pedig mindenütt. Ha hazánkban a pinczérék mind így tenének, mint most Önök Győrben, hát bizony mi méltán megünnepelhetnénk a szabadság 50 éves jubileumát.

A bilincset lerázni és felszabadulni a nyitástól (Országos Pinczér Egyesület) ez lesz a mi üdvözítőnk.

Legyen mindenhol házilag kezelt elhelyező iroda, megállapított csekély (semmi díj) elhelyezési díjjal, ezt követelni és felállítani kötelességünk.

Jó sikert kíván, kartársi üdvözléttel Szombathely, 1898. márczius 15.

Posch Gyula.

A siker ugyan most elmaradt, de csak legyünk rajta mindnyájan, meglesz nem sokára. (Szerk.)

A »nemes« vendéglős.

Egyik szaklapunkban olvastam egy czikkel ezen czim alatt: „Vendéglős lehet bárki.” Szerencsétlen flótás, a ki ezt eltalálta és meg vitatba is hozta, hogy: vendéglős lehet bárki. Az is igaz, hogy a pusztai csárdába, meg holmi falusi korszmába nem ülhetnek be mi kiválóbb szakképzett vendéglősök mint bérlok, mert hát ott arra a verjungs meg szajtlí borok elhordására az a paraszt emberből lett korszmáros is nagyon megfél, — de, hanem meg az sena helyes ám, hogy az a paraszt ember egy városi vendéglőt bérlel s cizmezzé magát mint „vendéglős”. De külöbörben a kiről én itt emlést teszek, az egy talpig nemes ember és még ehhez akar a „lovag” titlust is megadom nékie.

Tehát Ujvidék városának egy elsőbb utczájában van egy diszesen a mai korhoz illőn berendezett étterem, abban egy vendéglős, ki talpig nemes ember és a ki csak egyetlen egy nyelvet beszél és azt sem magyarul. Otromba egy nyelv, azzá teszi beszéde: de külöbörben a milyen a beszéde, olyan a viselése is minden tette is. Van egy borgyereg feléje, ki gyzserszmit fízető pinczére is és a kivel tárltini is le szokott ülni, a „per-t”-t szinte megitta vele és a kit neha hátha is ver. Ezen nemes vendéglősnek a többi szék tulajdonosága közé még ez is tartozik. Ő masoktot egész életéleg nem este a lefekvés előtt szólt a zártatni t. libait, hanem délután. A napokban egy előkelő társaság volt ezen különös szokásának szemtanuja. Ugyanis az étterem ajtóhoz kozt lett egy szeket, elebe egy edény vizet és a piros, vastag harisnyakot lizzadott „lobajait” boldog kényelemmel böcsöcsöcsö a vizet lett edénybe. Ekkor jön egy előkelő társaság, köztük több hölgy is. Ez egy kicsinyt másnak (azon helyzetben) furcsa meglepetés lett volna, de nem neki. Szépen kiszotygyant a vizből és méregette vízenyös labait a vendégek s nyujtotta ki — megtisztelve azokat — taragtalan tenyerét. . . . Eredeti a következő eset is. A megnyitáson történt, a mikor is meg valami „banket”-féle is tartatott s erre ő magát a borgyereg-féle fízető pinczérrel együtt kevéssé érezvén, kisegítőket fogadott tel. De ekkor a dolgoban ő maga is kilet magiért. Negy-öt nagy főcsöcsöt vitt s lordott egyszerre. Hogyan? Mind az öt hatalmas ujját bemartva a fröcsbe, fogta össze azokat és „tessék” — lottyanította még így is a vendég ölébe az írókat. A „banket”-nek már vege közelgett, meg csak a fekete kavé felfordása volt hátra: ezt is megkezdtek. De aig érnek az étterem közepére a mi t. kartársaink, utanuk lödulva „kajabál” rájuk a nemes vendéglős és otromba nyelvéen amugy Isten igazába őket összehordja s teremtetézé, hogy: Miért nem ’adnak a fekete kavéhoz szelvéjét? . . . Mit szöl mindehhez a t. olvasó közönség? hová állik az ilyen habár talpa is nemes vendéglős: városba-e, vagy a pusztai csárdába? . . . Nagyon szomorú dolog, hogy az engedély azért meg az ilyenek is megadták. Tessék most félnevel verszenezni a többi tisztelt s szákból kikerült vendéglős urnak. . . De nem mondok többet (bár mondatnék még sokat) a nemes vendéglősről, a ki csak egyetlen egy nyelvet beszél és a kinek egy se mondja ezt: „az Isten áldja meg ezt a jó korszmárosot”.

Dennert József.

Visszautasított lapok.

Minden Tamás ur, az Egyezer bolondság szerkesztője és a ki majdnem egy félvilág lapjainak nem tiszteletbeli, de nem is egész rendetlen munkatársa, a mult napok egyikén szerkesztőségünkben időzött, fáradhatatlan s éles tekintetével észrevette azon lapokat, a melyeket mi elküldünk vala a nagyon tisztelt czimeknek és a melyeket nem tudhatni mi okból (dejsz ezt kitalálta Minden Tamás) azok visszautasították és küldték.

— Hát osztán czezzel a példányokkal mi számdékoznak t. szerkesztőség? — intéz hozzánk ily kérdést Minden Tamás ur.

— A mint méltóztattuk látni, visszaküldötték őket, tisztelt Minden ur.

— És a mi a . . . anyjokért küldték vissza?

— Épen ez az, a mire okos feleletet nem tudunk adni, hanem ha leendne oly szivesség, hogy azt kitálalná . . .

— Sőt még többet. Bizza rám a t. Redakció, és én majd kiszilabizom ezeket a kicsodákat. Különbön pedig jól tudják, hogy én a rébuszoknak legnagyobb professzorja vagyok . . .

Mi pedig nem vagy csak rá bízott, hanem még előre is köszönetünket nyilvánítottuk ezen önzetlen s nagy munkásságáért. Alig mult el pár nap, már ismét nálunk volt a kész elintézésel és így szökött:

— Tessék kérem hozni a »Bajos dolgok«-ban saját nevem Minden Tamás aláírással. . .

Es mi hoztuk.

Kik és mi okból küldték vissza a lapokat?

Arad. Visszaküldték az »Ujkor« Szűsz Frigyes, a Zemplényi kávéház főpinczére (a ki multkor téves információ folytan került a mozgalmisták közé), Kaiser N., Szűsz urnak alttalvalója, Singer főpinczér a Hungaria kávéházából és ennek reggeli számolója Kohn Adolf ur. Hogy mi indította ezen elhatározásra azokat a tisztelt urakat, könnyen ki lehet találni. Aradon a Pinczérség papája (persze nem az egészek) Kormos Adolf úgnök ur, a ki ha azt mondja: Gyerekek, ha rosszalkodtok, bezárom életetek az asztalfiát. Ezen asztalfia alatt pedig nem más, mint a kenyérkereset, az »üzlet« értetik. Meg sem mer mocszanni akkor egy sem. Persze ezt mi sem kívánhatjuk tőlük, t. közönség, hogy az »Ujkor« olvasása miatt kenyerüket veszítsék el. Főleg pedig Szűsz úrtól nem, a kinek mint gyermektemek családapa és a kinek — daczára hogy az első kávéház főpinczére — csak silány a jövedelme. Ebből pedig, mint ő tartja, nem a pinczérség és saját sorsára, hanem a jövendő gyermekekre kell figyelmet fordítani. Kaiser N. úrtól meg épen nem kívánjuk ezt, kinek várandó reménye s szándéka egykor most főlebbvalójának helyét elfoglalni. Nem így egészen Singer és Kohn ur. Itt már az eljárás sokkal furfangosabb és markánsabb színezet öltö. Kohn ur ugyanis ráirta sajátkezüleg a czimszalagra, hogy: nem létezik. Tehát akkor meghalt. Singer ur ugyan nem írta rá, de különbet tán ő se gondolt. Hja, kérem alizattal, tessék csak venni, 1 frt 50 krajczár (a lapnak ¹/₄ évi előfizetése) tíz napig elég fekete kávéra, ez pedig csak többet ér tán, mint a »Pinczér« becstülete. Tehát: in paradisum dedukat et angelum . . . sat.

Rosenfeld Lipót az indiai vasuti vendégfő pinczére szintén visszaküldte az Ujkor 3-ik számát. De hát azt nem lehet csudálni, miután magyarul csak keveset tud. Ezt írta a lapra: Rotur (retour helyett). Rotur tehát annyit jelent, hogy nem kell nek a lap.

Reichfeld Adolf urnak szintén nem tetszik elfogadni a lapot. Hát itt meg miféle ok szerepelhet? nem más, minthogy a nagy délvidéki legnagyobb német városának, a temesvári pinczéri karnak (vann köztük egy kicsike magyar is) nem akart egy ilyen vadmagyarul beszélő »Ujkor«-ral szégyent hozni. Lehet talán, ha német volna . . .

Az Eszöki vasuti vendégfő pinczére Götlicher Károly ur sem tartotta meg a harmadik számot. Ennek eljárása sem ítelhető el, mert ott ugyanis olyan furesa világ van, hogy a nem magyart az a sok különféle nyelvű vendég roppant elismerésbe részesíti. És hogy ezen a dicstelen dics-öségben mi csorba se essék, határozta el jóváhagyását a visszaküldésnek. Mindennek daczára én tisztelettem küldöm nékie.

Nagy-Kanisáról a Szarvas szálló főpinczére Finágl Lajos ur a saját névbélyegzőjével bélyegezte meg a czímkeletet és küldte az »Ujkor« vissza . . .

Egyedem begyedem sarkantyú —

Nem vagyok én fénykü . . .

Inkább ezt fogja számlálni és jól betanulni szabad időben, mintsem az »Ujkor« olvassa. Legalább én nekem az a meggyőződés, hogy ő ezt gondolta, mikor arra szánta el magát, hogy a lapot visszaküldje. Még csak azt sajnálom, hogy az a Nagy-Kanisza Dunántul, nem pedig valahol Aradon vagy Indián van. Hej, jó Dunántuliak, a fölött határozotok köll, mert Finágl ur ezen eszekeedetével szégyent hozott rátok . . .

Schwarz Gusztáv főpinczér ur Orsováról visszaküldte az »Ujkor« legutóbbi számát, a miből ezt magyarázom. Orsova — minek után Magyarországnak legszélesebb fekszik — határszéli város. Orsováról Szerbországba sokkal rövidebb út vezet, mint Magyarországra (már természet ennek belsejébe) és miután Schwarz ur örökké csak nem marad Orsován, a mely esetben pedig onnan kiindulva meg fog állni a város végén és élénkeli:

Két út van előttem, melyiken menjek el . . .

a mikor is aztán könnyen megeshetik, hogy a szerbországi úton megy el. Ekkor pedig már nem igen törődik a magyar Pinczértársak sorsával.

Kováts Árpád. Debreczen kisebb, mint Szeged és Győrnel meg nagyobb, de mindannak okáért Kováts ur, a debreczeni vasuti vendégfő pinczére a győri és szegedi Pinczér Kar minden tagjánál nagyobbabn tartja magát. Ezt már csak annyiból is gyanitom, hogy nem tartja nagyságához méltónak a pinczérség ügyvéhez leereszkedést. Sőt mi több, még a hatásköréhez tartozó többi t. kartársakkal is vissza küldette az »Ujkor« Ez nem szép, ez nem eljárás Kováts ur, mert az »Országos Pinczér Egyesület«-et még magam is »Minden Tamás«, szívelem hordozom. E cselekedete tehát megbocsáthatatlan. De, ha mégis jóvá akarja ezen óreg hibáját tenni, azonnal írja meg az »Ujkor«-nak, hogy csak »véletlenségből« küldetett vissza a lap, a melyet is vissza küldeni kérjen azonnal, mert különben: Bocsnát csak az égen.

Leitgeb József B.-Csaba, Röth József N.-Várad, Molnár Zsiga N.-Várad, Németh József Szabadka, főpinczér urakhoz — pedig indítványoztam az »Ujkor« szerkesztőjének — hogy futtasson egy-egy levelet, a melyben tölük megtudja, hogy miért küldték vissza az »Ujkor«? Tehát méltóztassanak felelni t. uraim. A jövő szám megjelenéséig. Az »Ujkor« várja a választ.

Mindezek után pedig mindazoknak van szerencsém kijelenteni, a kiknek még majd eszébe jut a lapot vissza küldeni, hogy ne az utolsó, hanem az elsőt küldjék vissza, mert nincs hála Isten ezekből egy makulányi sem. De lesz, 20-án jön ki a nyomda belsejéből (1-ső szám) egy ezer darab frissen és tujan.

Megjegyzés. A ki a fentiekben valami hibát találna és nem tetsző dolgot magára nézve, kérem ez ügyben hozzám fordulni felvilágosításért, a melyet mindenkinek (a ki legalább egy negyed évet előfizet, ne tessék kérem ezt a csekélykedt sajnálni) ezer örömmel és még több készséggel megadok én.

Minden Tamás

az Egyezér Bolondság szerkesztője.

Márczius 15.

Drága szép szerelmem máma van a napja
Tiszta hő szerelmünk égi jutalmának,
Szent eshüvésünknek . . .
S ah a sület busság arczod mért borítja,
Mond meg szép szerelmed legszebb angyalának,
Im imádvu kérlek . . .!

S a gyönyörű angyal le a földre térél,
Álítóle térdét szeretet ifjának
S szeme könybe lábad,
Az ifju lehajol s mind a két kezével
Ölet természet szép menyasszonyának,
S ajsa szóra támad.

Tudod, hogy szerelmem érted végtelenn,
Tudod, hogy szívemnek minden dobbanója
Csak te érted dobban:
S mint az ádes anya, kisedéted ülében,
Vagy mint menyországot, örök szent labója . . .
Szereltek még jobban.

Ah! de mind ezeknél lelanczolt hazánknak
Szip szabadságáért e kébel bensője
Még szentebben dobog:
S addig nem lesz vége e szent dobbanásnak,
Míg drága hazánknak szabadság napfénye
Teljesen nem ragyog!

Jer tehát szerelmem, máma van a napja,
Esküdjünk egymásnak s tegyük szerelmünk a
Szabadság képre.
S ha már e szabadság a hont beragogyja,
Elnülük kedvesed minden kiesti duja
S megynük eshüvére . . .

Egy ifju szerelmeből.

Szerkesztői üzenetek.

Mindenkinek b. figyelmébe. Az Ujkorak első száma már újra ki van nyomva, kik tehát még azt nem olvasták, egy levelező lap által kérjük azt tudomásunkra juttatni.

Raisz: F. Udvozló tiánk és elismerésünket itten is fogadják. A könyv: hozzuk a jövő számban.

Weber K. Szombathely. A hideg vason nem fog a kalapács, míg meleg addig üssük. — Az ígéretek várjuk. — Csak meny és kitartás. Udvozlójunk!

Schwarz: La. Budapest. A H. A. P. magyar pinczér asztaltársaságnak összejövetelt szokott tartani helyiség címzet meg tudatni és minél több címeiket beküldeni a jó ügyek érdekében kérjük. A t. gyűjtő lapokra figyelem. Udvozlóunk a buzgólkodóknak.

Csukovits J. Bpest. Sajnáljuk, de sors az ur, mindazonáltal ne feleddjé jartában kéltében, mindenhol és mindenkinek e szent eszméket. Sifos. Péc. — Kilencz, tizenkilencz — semmi és talán! . . . Kérjük szives figyelmet felénk.

Kolozsvári B. A nagyok sohasem csüggednek. Mit gonol? a világ itélné meg önt. . . Szót se rola. Várjuk a továbbiakat.

Demert J. Az Hejlovis megkészt. Kis buzditásokat kérünk, mert kialszik a paraas.

Diogenes Bp. De nagyon szép szavakat mondott, de most már remelem, hogy remél? levél ment . . . nem-e tévedt masutra? Szives figyelmét a többi nemere. Minden, mind ön mondta.

T. Gábor. Holnap Gábor. Siessünk.

Horvath M. Fecs. Szives türelmet. A kért lapok két nap mulva ott lesznek. Mostani megy . . . A mozgalom megindulásról hirt. Udvozlójunk a nemes eszmék nemesen félfogott. Tudat meg.

Verségdy, Jászberény. Mozgalmat az ügyek szent uevben. Az előfizetésért köszönet.

Böczögő J. Eperjes. A dicső hír az utolsó pillanatban jött. Udvozlólet a nemes és nagylelkűeknek és vezeteknek.

Bayer. Most kaptuk: Ezer udvozlólet az Esztergomiaknak. . . Dreischler M. Bocsanat a későségért. Kikerülték egymast. A „Viribusz”-okra úgy hiszem szükség lesz. Komárom, Pápa. itt meg nincs cím. De, mozog a föld. Udvozlólet . . .

Hafner A. cinök. Asztaltársasagot alkotssanak magukból, rendszabály, Hegyháty S. Fekete-Sas.

EGYEZER BOLONDSÁG.

Tisztelt Közönség

előfizetésre szólított fel mindenkit.

Kinek böles figyelme az Ujkorba téved,
A szentlelek legyen „olvasó” te véled,
Es indítsa lelked azon gondolatra,
Hogy előfizetni kell az „Ujkor” lapra.

A világ halad, a kor halad, az emberiség műveltsége halad. Csak ti nem haladtok t. közönség — az *Előfizetéssel*. Az „Ujkor” szerkesztője és én az „Egy ezer bolondság szerkesztője egy óriási reformon törtük a fejünket. . . és már meg is állapodtunk abban, hogy az „Ujkor”-nak már ezen mostani számát olyan átalakított formában bocsátjuk b. szinetek elé, a melynek láttára örömetekben az $\frac{1}{4}$ éven kívül a másik $\frac{3}{4}$ évet is előfizetétek volna. De kriminalis és csodaszzerű is lett volna ez a szám. . .! Hiába, rokonszenyetek nem engedte. Vélteitek tán, hogy halalos bünt követek el, ha az előfizetés bekülditek. . . . Sőt ellenkezőleg. . . . A Mindenféle Tamss — a ki nekem unoka nagybátyám — kis angyalai még éltetekben felviszik lelkeiteket a „menny örömeibe”.

De t. közönség! Jól meghallgassátok ezen nagy philosophiát. . .! Az „Ujkor” évente százakba jön, és ti még tiszessével se jöttök. Hát jól van ez így? . . . Mert ne gondoljátok ám, hogy Mindenféle Tamásnak — a ki nekem unoka nagybátyám — az az Amerika országi Wanderbilt, a kivel még a dedapjáról sógor rokonságban vaá — vagy pedig Bsdos Bálnitnak a párisi Rothskild barátja, ki egyszersmint neki szoba gazdája —

fogják viselni a lap költségeit. Bizon nem. . . . Az „Ujkor” szerkesztője maga nyög ezen súlyos nagy teher alatt, a mely évente százakat kitesz. . . . Ez az egyik baj, már hogy az „Ujkor” szerkesztőjének baja: a másik, az én bajom meg, hogy a ti szivtelenéég és előnemfizetétek miatt — persze az amugy is kicsiny újságból — egészen kiszorulok. Ha egy kicsinyt azt a fővénységteket az almárium belsejébe akasztottátok volna, eddig már rég le von! tárgyalva Bsdos és Borókás, a »Száz ezer forint”-ommal eddig már félig-meddig kész volnék, a „Böles Trombitás” miatt meg Mindenféle Tamás — a ki nekem unoka nagybátyám — a rokoni szeut kötelekélből ekszkuziójával folyton nem fenyegetne.

Tehát t. közönség! Hogy mindezek meg ne törtéjenek, siess az előfizetéssel. Az egész $\frac{1}{4}$ év csak 3 korona, vagy kisebb számban másfél forint. A ki fél-évre fizet elő 6 koronát, újbesztendőre egy kis kalendárjomat, a ki pedig egyszerrre egész évre fizet elő, az az Egy ezer Bolondság (Minden Tamás) nagy naptárját kapja ajándékba.

Fel tehát t. közönség! Hón dobogó kebleteket hevítse a legnemesebb, a szent humanitas még hobb érzelme, és lelketekben gyujtson lángot az az égi malasztiként adatot szent tűz, mely benneteket mind-egyre az »Ujkor” előfizetésre készet.

Ezen szám véte után pedig okvetlen külljétek az előfizetési díjat, hogy a jövő megnagyobbodott számban befeljezhessem Bsdos Bsdos Borókást és hozhassam a Százézer ferintot.

APRÓ HIRDETESEK.

Ki állást keres
Ki állást nyujt
Ki üzletet vesz
Ki elad
Ki üzlet után tudakozdik
Ki valamit megtudni akar

forduljon az UJKOR apró-hirdetéseire, hol minden szó csak két krajczár, vastagabb betűkkel 4 krajczárba kerül.

Ki valakinek holléteiről akar tudomást szerezni, 50 krajczáros bélyeget levele mellékelve küldjön a kiadóhivatalba s mi apunk után fogjuk az illetőt felkeresni.

Kerestetnek.

Felkérjük mindazon t. kartárs urakat, kik az itt nevezettek tartózkodási helyéről tudomással bírnak, nekünk azt értésünkre adni sziveskedjék: Az ezért járó bélyeg s posta költségeket köszönettel fogja megtéríteni a szerkesztőség.

Pásztori Adolf
Ducsay István
Pain Béla,
(volt Nagy-Kanizsán.)

Auslander Gyula.
Gladičs György
Hutzinger J.
(volt Thonet-udvar, Bpest.)

Újdonság minden emberre nézve. Hallatlan olcsó árak. 1 órákán üvege bi tositása 1 évre 30 krajczár.

Csakis hétfőn

d. e. 9 óratól d. u. 3 óráig.

Bátor vagyok a t. közönségnek hallatlan jutányos árgyözkemet b. függelmébe ajánlani.

Egy óra lincsel 1 frt 50., más napokon 2 frt 50 kr. három év jótállással. Ezen óra csak hétfői napokon kapható; úgy szentelt fali kerek órák bádog rámbakon az előlapon üveg gel 1 frt 75 kr. — csakis hétfőn d. e. 9-4 ól d. u. 3 óráig, más napokon ára 2 frt 75 kr., mert az említett időben csakis ezen óra repuszálásával és eladásával foglalkozunk.

Kedvezményes árak:

Nyelcz naphan egyszer felhuzandó zsebró. ezüst és aramoyzott ezüst 6 19-90 frtg. Zenélő órák 7 frttől 150 frtg. Inga-órák 6-25 frttől 50 frtg. Kakuk-órák 3 frttől 45 frtg. Konyha-órák minden 8 napban huzandók fel. 2-36—7-25 frtg. Schwarzwaldi fali órák külön-féle alakban 1-65—8 frtg. Ebrész-órák 1-80—22 frtg. Zsebrák 3—170 frtg. Óralinczók 50 krtól 65 frtg. Gyűrűk 3 frttől 150 frtg. Ferri féltűk 1—54 frtg. Fülbevalók 25 krtól 2-90 frtg.

Látosceq 3-25 frttől 24 frtg. Szemüvegek acélkeretben 25 krtól 50 kr. Minden nagyságu és a legnehezebb anyagból levő üveg, megfelelő szinhez, orvszaggyalva, ujjezat keretben 1 frttől 2-50-ig. Barometerek 25 krtól. Olvasó nagyító-üveg csontnyelű 35 krtól 15 frtg. stb. Ékszeres és optikai tárgyak a legjutányosabb áron javitvának. Minden e szakmába vágó dolgot dusan felszerelt raktárumban kaphatók.

Órákat a következő legnépszerűbb árak mellett javított nagy pontosságú 3—10 évi jótállás mellett: 1 zsebró tisztítván 60 kr., 1 rugó bétel 32 kr., egy bór zsebró tartó 8 kr., 1 drb Springfeld 26 kr., 1 órakész 3 kr., szemüveg-órák bármily nagyságúbol jó erős anyagból 6 kr., 1 zvikker selyem-zsinór 8 kr., 1 óra selyem-zsinór 11 kr. Minden egyéb munkát a legelőszöb árban számítottának.

Egy bármily óraüveg csak 6 kr.

Van szeresemen a nagyérdemű közönséget értesíteni, miszerint nálam hétfőn d. e. 9-10 óráig bármily vastagságu óraüveg csak 6 krtól kapható egyfajta határkövet az iránt is beváltogatást adni, hogy a. Vátlomban 9 krtól kezdve óraüvegeket az említett időben mért számszámban is javítottan árán a t. közönségnek bevizsgáltatni.

A t. említtett látosceg szünetlen egész óraüvegek botakéval vannak elfoglalva, emellett foytatg kevesebb idővel borit az üvegek kikeresése és így en is ocsóbban adhatom, Tövedésk elkerüése czéljából a n. e. közönségnek figyelmét az üzletem előtt amerikai nagy csigatárlóra sziveskedjek figyelni.

Bármely vastag óraüveg csak 6 kr. Egy kerek óra bádog ráma üveg számlappal 1 frt 75 kr. Európai és amerikai gyártmányok

Egy művelt s valódi szakképzett fiatal egyén, ki eddig Budapesten és nagyobb vidéki városok elsőrangu üzleteiben volt alkalmazva, keres egy nagyobb üzletben éthordói állást. — Czím a kiadóhivatalban.

A kis hirdetések

által állomást nyert egyéneknek a hirdetési költségen

külvil egyéb költség vagy

hirdetési díja nincs.

Halló! ki beszél!? MISI ZSIGA, az amerikai órás! Mi tetszik?

Hozzátok szolok, Polgártársaim, halljátok és csodáljátok a még sohasem letező és minden emberre nézve oly élfényös indítványomat. Üzletemben egy újabb reformot csináltam és pedig nagyon fontos minden óratulajdonosa nézve! Minden polgártárs, a ki nálam zsebrórajt, inga-, ebrész- és fali-, egyzsoló mindennemű óráz vést és vett, 20 kr. évi díjzítés mellett, irásbelileg és törvényileg kötelezem magamat, tehát biztosítok, minden néven övezendő, az óra szerkezetében esetho hibát, lejtés által történt javítást, oly Polgártárs ki nem vette nálam az óráz, 30 kr. évi díjazt fizet, továbbá pedig 30 kr. évi díjzítés mellett, a zsebró tartót üveget, bármennyi legyen is az, egész éven által egészre kötelezem magam felszerelni. — Hasznos és észszerű intézmény ez minden osztályhoz tartozó egyéniségre nézve, így pl. az apa nyugodtan lefeleldhet és óráját nem kell félteni a gyermek elől, batran leteheti mindenhova, a gyermek esetleg jatszhat vele, ha baj történik, van a ki orvosolja az az óráz a nélkül, hogy pénzbe kerülne. A munkás ember emelhet bármily is, nem kell félnie, hogy összenyomja az óráz, vagy más bajt csinál neki, eljetheti, az sem baj, hiszen van a ki megcsinálja, így minden ember be fogja látni, ennek észszerű és parjait ritkító élfényös voltát. — Polgártársaim! A legnagyobb gondot okoz egy rossz óra! Ha az óra megáll, nem tudjuk hanyat utott az óra, nem tudjuk hogy mikor kell az orrossagot bevenni, nem tudjuk, hogy mikor lesz a váltónk ovaolva, nem tudjuk, hogy mikor kell lefeleldni, vagy felkenni, de a legnagyobb baj az, hogy nem tudjuk, mikor kell a kávéházból tavozunk este drága feleslegünkre, meg ami fő, a fiatal ember nem tudja pontosan a rendez-vous-t betartani, ez mind tudvalevőleg a következménye, tehát Polgár-

társak, ezaz segíteni kell, a pontosságot becsület követeli — és ez mind 50—60 kr. évi díjzítés mellett, üvegeken kívül 20—30 krajczárért megszerezhető! — Fel tehát Polgártársaim! Itt az idő most vagy soha. Meg kell próbálni, nem banja ezt meg soha senki!

Azonkívül vagyok bátor a n. e. közönségnek nyelmet am tevelni, hogy ékszeres, látszeres, órák a legnagyobb választékban, legjutányosabb szigorúan szabott árak mellett, hánobok nálam, ugyzintón mindeneműt e három szakmába vágó tárgyak hallatlan olcsó árban lesznek nálam a legnagyobb pontosságú, jótállás mellett elővevőre, illetve javított.

Végül kérem a n. e. közönséget, eufonius sziveskedjenek rendelésüvel az említtett üzletelőt sziveskedjék s maradjon magvart t. tisztelt jótállatbaba ajánlva legválasztékban Hozzátok!

MISI ZSIGA ékszerész, órás- és látszerész

Széchenyi-tér 9. sz. (régí Zsótér-ház, városház mellett.)

Csökkentő minden beosztottas óratulajdonosoknak.
Az amerikai legjutányosabb óráküzletéhez.
Bármilyen óratüres ellen díjzítésűt éven 30 rajczár.

Értelmezésűl vagy óratulajdonosoknál legválasztékban szabott ára keszközökötöhetnek.
Egy fali óra hánobozás! Forint 50 krajczár.

